

העצים

מתגורשים עליזים

האילנות, ליתר דיוק, האילן והאילנית. כפי שניבאתי לכם בזמנו הם התגרשו, במזל טוב, ביום שני האחרון, ובשבת בחמש בבוקר עלו על מטוס לשורה הופעות בחו"ל. ואני מאחלת להרבה זוגות נשואים, להי יזת זוגות אוהבים כל כך כמו זוג הגרושים הזה. הייתם צריכים לראות איך הם עלו למטוס חבוקים, ואיך הוא כיסה אותה בשי מיכה כשריא נרדמה. אידיליה זה לא מילה, ואיך שחנה לא מפסיקה להלל את שלמה, ואיך ששלמה לא מפסיק לשבח את חנה. הוא בחור נהדר, נורא ישר, מעולם לא שיקר לי. מוכן לעשות הכל בשבילי. מספל בי כמו בתינוקת. אני מקוה שהוא ימצא מישהי שתעשה אותו מאושר. כך האילנית, והאילן מה הוא אומר? איזה קול. איזה בחורה. היא לא השתנתה מהיום שהיכרנו (סליחה — זה צריך להיות קומפלימנטס?) אני כל כך מקווה שהיא תהיה מאושרת. נשואים, גרושים, לא משנה. העיקר שהיא הבה פורחת.

בת 60 -

למידות טובות

פאריס מלאה כעת ישראלים. ביניהם אבי מורדנו, יפה ירקוני, להקת כרמון ועוד חבורה המופיעים בתוכנית הישראלית ב"אולימפיה". אז החברה האלה תפקידם לספק בידור לפאריסאים. אבל מי מספק בידור למספקי הבידור?

לא תאמינו, אבל את התפקיד הזה ממלאה בהצלחה גדולה יהודיה צרפתית, בת 60 לפחות, המסתובבת סביב החברה, מתערבת בענייניהם, עוזרת להם, ובכלל הור פכת להיות אחת מהם. מיטען התכשיטים שעליה מעיד שהיא נראה יודשת של איזה אוצר קטן, כפי שמוביחות הארוחות הר שנות שאליהן היא מזמינה את החברה. לדבר, היא מדברת איתם רק צרפתית. אבל קללות היא יודעת גם בעברית, ועושה זאת ללא הרף. אבל אלו קללות חביבות, כי בדרך כלל היא בחורה חביבה. עד כדי כך חורי הגב, שהם מוכנים להישבע שהם ראו אחים מהחברה — לא הם עצמם כמובן — מלזים אותה עד ביתה. ועד בכלל.

איזו אברהמי בפעודה

המורדים הגיעו

איזו אברהמי (39) ורבקה רז (33) הם זוג מורדים. תשאלו במה הם מורדים? בהכל. אבל בעיקר במוסכמות. למשל, במוסכמה כמו מוסד הנישואין. לא מוצא-חן בעיניהם. אז במקום להיות זוג נשוי, הם זוג לא נשוי. חיים יחד — בצורה מאוד סולידיה, אתם יודעים — דירה גדולה, שלושה כיווני גז, סליחה, שלושה כיווני אוויר, גז, פריג'ידר, שטיח מקיר אל קיר. אפילו תינוקת בת 11 חודש. הכל — מלבד החווה.

מה שלא מפריע להם להיות זוג יוצרים פוריים מזה עשר שנים. הם עשו תוכניות טלוויזיה, העלו מחזות, כתבו ספרים, עשו כאמור את הילדה, ואיזו אפילו צילם את הילדה ב"קלוא-אפ". למה? כדי להוכיח לעולם הרחב שמה שקורה מחוץ לנישואין, זה בדיוק מה שקורה ב"תוך הנישואין".

בימים אלה הגיע זוג המורדים גם אלנו. למרות שהם ישראלים בדרך כלל, הם לא בישראל בדרך כלל. איזו הוא במאי מופעים שיושב בהולנד, ורבקה היא סופרת "ידיעות אחרונות" שיושבת בהולנד. לכאן הם הגיעו כדי להעלות מחזמר ענק, חדשני, מהפכני וכו'. ואיך יקראו למחזמר? כמובן — "המורד". ומכיוון שאיזו מאמין גדול בטבע ובכל הדברים הטובים עינם, יהיו במחזמר הרבה דברים טבעיים. כמו עירום ואהבה למשל. נשמע מוכר. אולי. אך בהתחשב בכך שב"אמסטרדם נחשבים זוג הלצים האלו כבר לפירמה ידועה, יש להניח שגם תל-אביב תקנה אותם. אחרי הכל, מה אין תל-אביב קונה?

שקר הזוהר - השקר החואר

אני מכירה לא מעט משפחות של דוקטורים ואינג'ינרים, שבניהן — ובעיקר בנותיהן — גרמו להן אכזבה עמוקה, כאשר לא התחשבו בשמה המכובד של המשפחה, והלכו ונהיו נערי שעשועים או נערות זוהר, או סתם עסקו בדברים בטלים. אבל זאת הפעם הראשונה שאני נתקלת במשפחה שהבת מוותרת על הזוהר, והולכת לחפש לה תואר.

אני מדברת על רותי, בת-הזקונים של לאה פלטישר. לא פלטישר היא מלכת תעשיית הזוהר בארץ, יצרנית דוגמי ניות מפורסמת. עסקי הזוהר שלה, ברוך השם, עזרו לגדל את המשפחה ברספסקביליות גמורה. אבל בעוד ששתי בנותיה האחרות התחתנו — תמר עם הר קריקטוריסט רענן לוריאל ודורית עם התעשיין מילצן — הרי שרותי הקטנה הפגינה ברישגלי את ניתוקה מהמסורת, והלכה, רחמנא-ליצלן, להיות — דוקטורית. וזה — למרות ש"נתונים לא חסרים לה כלל וכלל כדי לזוהר.

או עכשיו היא לומדת כבר שנה שנייה באר ציברסיטת תל-אביב, יוצאת עם בן-כיתתה, דני שרמון, בנו של ארכיטקט, ומתכוונת להיות בן-דאם נורא רציני.

אמא פלטישר, בינתיים, נושאת את רוע הג' זירה בגבורה אופיינית של אם יהודיה.

מה הסודיות הזאת?

החדשות האחרונות מהלית קטמור הן, שהיא עדיין חיה בנפרד מבעלה, זיאק קטר מור. מה שמזכיר לי, אגב, שההרשט שבן היא עמדה לככב, על תמהוני מצפת. ירד בינתיים מהפרק. אבל לא זה מה שרציני לומר: נזכרתי בה בגלל שיותר דיוחר היא נראית לאחרונה. נה בחברת עידו בן-גוריון, כשהם מסתור דדים יחד שעות. מה לעזאזל הסודיות הזו?

העסקנית החדשה

מנדי (רייס דייוויס) שאוכי חזי-רה בשבוע שעבר מרומא. מה היא עשה-תר שם? היא השתנתה שם בתצוגת אופנה. בסדר. אבל מה שלא תאמינו, זה איזה תצוגת אופנה? של ויצ"ו.

איפה הימים הטובים?

איבי נתן בפעודה

נראה כאילו זה היה לפני מאה שנה, אבל רק שנתיים-שלוש חלפו מאז, מאז הימים הטובים, כשאייבי נתן, בעל מזללת קליפורניה, היה מלך רחוב דיונגוף בתל-אביב. איך אפשר לש-כוח את הימים הטובים ההם, עם כל החתיכות שהצטופפו כל השבוע בקליפורניה, עם המסיבות שנערכו שם כל שני וחמישי. אייבי עצמו היה אז הרוץ יוצאן מספר 1 של תל-אביב. כולן, מז'ורייט גרין ועד מריה מיכלסון, כולל החתיכות של תל-אביב, כרעו או לרגליו. הרומנים שלו היו מספקים או חומר קבוע למדור שלי.

עד שנכנס לו הגיוק של השלום והרג את הכל. כשאייבי חזר השבוע לארץ, אחרי שנה וחצי של גלות, היה עצוב לראות כמה מעטים נשארו מכל החברים והחברות שהיו לו ואכלו על חשבוננו. רק קומץ ידידים באו לקבל את פניו בשדה-התעופה, אף לא אחת מחברות נעוריו לא זכרה את חסדיו. היו שם כמה חתיכות מיקריות שלטשו עיניים בסקרנות, אבל לא הבינו בדיוק מה פשר כל המהומה עם הצלמים והעיתונאים.

אבל אייבי מיהר להצהיר, כדי שלא יחשדו בו, שהוא לא סיים את הקאריירה שלו בתחום זה. "ברגע שאפסיק לחזר אחרי נשים, זה יהיה הסימן בשבילי שמהו אצלי לא בסדר", אמר. או בקרוב הוא יוכל להזמין אותך שוב לשמוע אצלו תקי ליטים, לא בחדרו, אלא באוניית השידור שלו. ויהיה לך מה לשמוע: יהיו שם לא פחות מ-20 אלף תקליטים, אותם קיבל אייבי במתנה לתחת-השידור שלו מחברות תקליטים אמריקאיות.

רותי פלטישר בפעודה